

[Ib Nørlund]

ket almenvellet her, så er det under henvisning til grundloven, hvorefter det jo er muligt at foretage ekspropriationer i almenvellets interesse.

Den misligholdelse af kontrakten, som jeg henviser til, synes jeg også der er grund til at holde fast ved. Sagen er jo, at foretagender som A. P. Møller tramper rundt og forholder sig med al mulig arrogance over for forpligtelser og aftaler osv. Det synes jeg bør fastholdes.

Jeg har ventet på statsministeren, for statsministeren kom før med en oplysning, som ikke er rigtig, nemlig at der er tale om, at A. P. Møller bare har bøjet sig for regeringens standpunkt. Når det ikke bliver korrigeret, så står det jo, som om jeg har fremsat noget skrupforkert. Jeg synes, jeg må udbede mig en undskyldning eller en forklaring – eller dog i det mindste en søforklaring, for det plejer statsministeren jo da nok at kunne give.

(Kort bemærkning).

Alfred Hansen (DR):

Jeg takker økonomiministeren for svaret vedrørende rentehøjden og er glad for, at han deler mine synspunkter med hensyn til det påkrævede i at få renten til at falde.

Det er også rigtigt, hvad økonomiministeren siger, at retsforbundet ikke stemte for denne omtalte finanspolitiske stramning. Vi tror ikke på, at momsforhøjelser og andre afgifter er vejen ud af vores økonomiske ufare og ud af den store arbejdsløshed, som vi har, når man ved, at en momsforhøjelse på 5 pct. ville give 25.000 flere arbejdsløse. Nu vel, det blev kun en momsforhøjelse på 3 pct. i denne omgang, men det må jo så ved simpel regning svare til ca. 15.000 flere arbejdsløse. Vi mener godt, der kan føres en økonomisk politik, som både sænker renten, og som stadig giver mulighed for at få flere folk i arbejde.

Jeg vil gerne minde økonomiministeren om, at retsforbundet stillede forslag om 6 mia kr. i statsgrundskyld, og svaret fra regeringen til udvalget gik på, at det ville medføre et mærkbart rentefald. Vi ville gerne have forhandlet, om det skulle være 6 eller 5 eller 4 mia kr., men regeringen ønskede altså ikke at forhandle med retsforbundet om dette. Ud over et rentefald ville en sådan statsgrund-

skyld også have medført en vis dæmpning i jordprisstigningerne.

Økonomiministeren siger, at en finanspolitisk stramning er en forudsætning for, at man kan få renten ned. Men næsten i samme åndedrag siger økonomiministeren, at der ikke i en overskuelig fremtid vil være mulighed for at få renten ned. Jeg vil derfor helt naturligt gerne spørge økonomiministeren: hvor stor skulle den finanspolitiske stramning have været, for at vi meget snart kunne have fået et rentefald?

Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard):

Der har været det glædelige ved den skoledebat, der har været tilløb til her i dag, at den har understreget den enighed, der faktisk hersker imellem flere partier her i folketingsalen. Jeg har glædet mig over de bemærkninger, der er faldet både fra hr. Niels Helveg Petersens side og fra hr. Christophersens side. De lover godt for det videre arbejde – også med hensyn til modtagelsen af de forslag, centrum-demokraterne har bebudet at de vil komme med.

I øvrigt har der jo været tale om en del begrebsforvirring i de sidste indlæg fra hr. Melchior side. Der har været talt om metodefrihed, og det er rigtigt, at der er metodefrihed for lærerne, men det er jo ingenlunde det samme som den pensumfrihed, hr. Melchior også har været inde på, og det er ingenlunde sådan, at børnene undervises vidt forskelligt fra kommune til kommune her i landet. Der er tale om en kommunal frihed, men der er selvfølgelig ikke tale om, at den enkelte kommune står fuldstændig frit inden for folkeskolen. Det kan man overbevise sig om ved at se på den vedtagne folkeskolelov.

I øvrigt vil også jeg meget gerne understrege det vigtige i, at man ikke følger den linje, som centrum-demokraterne har lagt op til, hvor man ønsker at ændre den nylig vedtagne folkeskolelov væk fra den decentralisering, man har gennemført – en decentralisering, der betyder, at forældrene har fået en langt større indflydelse på den skole, deres børn går i. Det er nemlig ikke, som hr. Melchior antydede det, først og fremmest lærerne, der har fået en stærkere indflydelse, det er forældrene, og jeg tror, det er vigtigt, at forældrene på denne måde inddrages direkte